

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนการศึกษานอกระบบ กองทัพภาคที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนการศึกษานอกระบบ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนการศึกษานอกระบบในการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนการศึกษานอกระบบ กองทัพภาคที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ประจำ ทบ. 1/59 และ 2/59 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์จำนวน 6 แผนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจ ในจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยระดับคะแนนสูงขึ้นร้อยละ 24 จากก่อนการจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนได้คะแนนร้อยละ 39 เป็น ร้อยละ 63 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้
2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ผลปรากฏว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์อยู่ในระดับมาก โดยคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่เท่ากับ 3.97 จากผลการประเมินความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ 2) ความพึงพอใจด้านเนื้อหา 3) ความพึงพอใจด้านครูผู้สอนและผู้วิจัย 4) ความพึงพอใจสถานที่และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

การอภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบวัดความสามารถการพูดของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยในด้านการพูดนั้นพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดดีขึ้นก่อนมีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีแบบสตอรีไลน์ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์นั้นช่วยสอนนักเรียนโดยมุ่งเน้น การคิด วิเคราะห์ และมีไหวพริบในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินเรื่องในรูปแบบการสร้างสถานการณ์จำลอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจเหตุและผลของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประจำวันได้ เพราะการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมร่วมกับการแสวงหาความรู้ใหม่นั้น ทำให้เกิดความรู้ที่หลากหลายมากขึ้นในชั้นเรียน พร้อมทั้งช่วยให้นักเรียนสามารถริเริ่มในด้านการพูดได้อย่างอิสระมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิทเชล (Mitchell, 2016) กล่าวว่า รูปแบบการบูรณาการ การเรียนรู้แบบสตอรีไลน์นั้น กระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างโลกที่มาจากจินตนาการเพื่อให้ตัวละครในเรื่องมีบทบาทและสามารถสามารถพัฒนาตัวเองต่อไปได้จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีการตอบสนองรูปแบบการเรียนรู้ในทางบวก พร้อมด้วยการปรับปรุงในการกระตุ้นและความพึงพอใจกับกระบวนการการเรียนรู้ที่ยิ่งไปกว่านั้น ผู้เรียนยังได้แสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของพวกเขายังพบอีกว่าการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สามารถให้ประโยชน์ได้จากการประยุกต์ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สำหรับการสอนหลักไวยากรณ์นอกจากนี้ยังขยายความของกิจกรรมเกี่ยวกับโครงเรื่องได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานศิลปะ น่าจะเป็นประโยชน์เมื่อทำงานกับนักเรียนทหารในสาขาภาษาศาสตร์ท้ายที่สุดแล้วยังพบว่าการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์นั้นมีประสิทธิภาพในวิธีการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนทหารสาขาภาษาศาสตร์ในรัสเซียและมีศักยภาพที่จะนำไปใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณาสุวรรณปักษ์ (2558) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดโดยการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ จากผลการวิจัยพบว่าการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบสตอรีไลน์มีผลต่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียน เฉลี่ยแล้วผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีหลังการเรียนโดยใช้แผนการสอนแบบสตอรีไลน์

2. ด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการแบบสตอรีไลน์ผลการวิจัยสรุปการประเมินความพึงพอใจ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ซึ่งขั้นตอนวิธีการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระ โดยนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนแสดงสถานการณ์จำลองจากแผนงานของกลุ่มตนเองและ แลกเปลี่ยนความรู้ที่ตนได้จากการเรียนทั้งความคิดริเริ่ม สถานการณ์ กิจกรรม และการใช้ภาษา กับเพื่อนในกลุ่ม ก่อนที่จะมีการนำเสนอทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นทำกิจกรรมอย่างไร ลำดับเรื่องราว และกำหนดกระบวนการไปในทิศทางใด มีจุดประสงค์อย่างไร การ

จัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ทำให้นักเรียนเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากประสบการณ์เดิมและความรู้ใหม่ของนักเรียน และสามารถนำไปพัฒนานาความสามารถในด้านอื่นๆได้ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมาก เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองตรงกับเป้าหมาย ความคาดหวัง และบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้จึงก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก อีกทั้งนักเรียนยังได้รับแนวทางที่ถูกต้องสำหรับเริ่มต้นการพูดภาษาอังกฤษจาก การออกเสียง (pronunciation) คำศัพท์ (vocabulary) ไวยากรณ์ (grammar) และความคล่องแคล่ว (fluency) โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ซึ่งในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งเน้นให้ตัวอย่างการสนทนาและบทความที่เหมาะสมไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดอย่างอิสระ รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษอย่างอิสระหลังจากการจัดการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเขียนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความภาคภูมิใจต่องานเขียนของตน ดังนั้นนักเรียนจึงมีความพึงพอใจในด้านการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา สุวรรณภักษ์(2558) ในการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1. การจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างตรงประเด็น และสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนในกลุ่มเก่ง และกลุ่มกลางได้เป็นอย่างดี นักเรียนสนใจและร่วมกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้อย่างมาก วิธีการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและความรู้ที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะและภาษาแบบอื่นได้

1.2. ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนที่เรียนอ่อนและมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษจากบทสนทนาและกิจกรรมที่ได้รับงานในชั้นเรียน นักเรียนมีความผิดพลาดในเรื่องการออกเสียง ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และโครงสร้างประโยคที่มีความซับซ้อนมากกว่าประโยคเดียว แต่หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีความกล้าแสดงออกในการพูดการแสดง และการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเนื้อหาที่จะนำมาจัดการเรียนรู้จะเน้นการทำกิจกรรมเป็นหลัก จึงทำให้นักเรียนอ่อนทางภาษาสามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นและมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นร่วมกันได้

1.3. การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในรูปแบบสถานการณ์จำลอง และจุดประสงค์ในการพูด และไหวพริบในการเลือกใช้ภาษาดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้เช่น การพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและการสอนมุ่งเน้นเนื้อหาความที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน และรูปแบบที่แน่นอนนั้นจะทำให้การจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจต่อการพัฒนาความสามารถให้กับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์มุ่งการพัฒนาความสามารถได้ตรงตามจุดประสงค์การพูด เน้นศึกษาการทำกิจกรรม การดำเนินเรื่องและการสนทนาจากสถานการณ์จริง ใช้ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะอื่นๆ เช่น การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการเลือกการเรียนรู้ลักษณะนี้เป็นสิ่งสำคัญต่อการเลือกมาใช้ให้นักเรียนสนใจ

2.2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ควบคู่กับทักษะอื่นๆ ไปด้วย

